

Marjaana Nieminen

VEROTILI

Liiketalouden koulutusohjelma
Taloushallinnon suuntautumisvaihtoehto
2011

VEROTILI

Nieminen, Marjaana
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Liiketalouden koulutusohjelma
Kesäkuu 2011
Ohjaaja: Nousiainen, Milka
Sivumäärä: 32
Liitteitä: 2

Asiasanat: verotili, verotus, verovelvollisuus, arvonlisävero

Tämän opinnäytetyön aiheena oli verotili ja sen tuomat muutokset sekä sen käyttö. Vuoden 2010 alussa Verohallinto otti käyttöön verotilin. Verotili muutti oma-aloitteisten verojen ilmoittamisen ja maksamisen. Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia verotiliä ja selvittää sen käyttöä ja sitä minkälaisia mielipiteitä verotilistä on muodostettu kuluneen vuoden aikana.

Tutkimus suoritettiin avoimilla teemahaastatteluilla viiden eri tilitoimiston työntekijälle sekä puhelinhaastatteluna myös viiden eri tilitoimiston työntekijälle. Puhelinhaastatteluja varten muokattiin kysymyksiä ytimekkäämmäksi. Teemahaastattelu sisälsi kysymyksiä verotilistä ja sen käytöstä, sekä sen tuomista muutoksista. Yhtenä osana tutkimusta tehtiin erillinen puhelinhaastattelu Verotili-palvelun asiakaspalveluun. Asiakaspalveluun osoitettuja kysymyksiä muokattiin tilitoimistoille tarkoitettuja kysymyksistä.

Haastattelujen perusteella yleinen mielipide verotilistä oli hyvin positiivinen. Tilitoimistojen edustajien mielipiteet puolsivat paljon toisiaan. Verotilin alkuhankaluuksien jälkeen voidaankin todeta, että verotili on jonkin verran helpottanut kirjanpidon järjestämistä, vaikka se on määrällisesti lisännyt kirjanpidollisia töitä. Sen käyttö koettiin kuitenkin melko helpoksi hyvän sähköisen palvelun vuoksi. Haastateltavat löysivät verotilistä myös huomautettavaa, esimerkiksi liian ankarat myöhästymismaksut. Asiakaspalveluun tehdyn puhelinhaastattelun vastaukset olivat hyvin suppeita. Verotili-palvelu on saanut kuitenkin tuloksieni kaltaista palautetta ja kehitysideoita sen käyttäjiltä.

TAX ACCOUNT

Nieminen, Marjaana

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in Financial management

June 2011

Supervisor: Nousiainen, Milka

Number of pages: 32

Appendices: 2

Key words: a tax account, taxation, liability to pay taxes, value added tax

The purpose of this thesis was tax account and the changes brought about by its use, and usage of tax account. At the beginning of the year 2010 the tax management introduced a tax account. The tax account changed declaring and paying unprompted taxes. The purpose of this thesis was to study tax account and clarify its use. Also were studied what kinds of opinions have been made about it during the past year.

The study executed with open theme interviews to five accounting firms and to five phone interviews to different accounting firms. For the phone interviews was edited my questions more succinct. The theme interview included questions about tax account and the changes brought about by its use, and usage of tax account. Part of the thesis was made separate phone interview to tax account customer service. A number of customer service questions were modified indicated to accounting firms.

On the basis of interviews general opinion of tax account was very positive. Representatives of accounting firm opinions resembled each other much. After some initial difficulties can be seen that the tax account is somewhat eased the accounts, although it has increased the volume of accounting work. Its use, however, felt pretty easy, because of the good online service. The interviewees found the Tax Account to comments such as too rude late fees. Answers of the telephone interview made to customer service were very brief. Tax Account service has received the results of such feedback and ideas from its users.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	TUTKIMUKSEN TARKOITUS, TAVOITTEET JA KÄSITTEELLINEN VIITEKEHYS	7
2.1	Tutkimuksen tarkoitus ja tavoitteet.....	7
2.2	Käsitteellinen viitekehys.....	7
3	VEROTUS.....	8
3.1	Yritysverotuksen lähtökohdat	8
3.2	Verovuosi, veroilmoitukset ja arvioverotus.....	10
3.3	Arvonlisävero.....	11
3.4	Työnantajan sosiaaliturvamaksu.....	13
3.5	Ennakonpidätys.....	14
4	VEROTILI.....	14
4.1	Verotilipalvelu	14
4.2	Verotiliverojen ilmoittaminen, Katso-tunniste ja kausiveroilmoitus.....	16
4.3	Verotiliote	17
4.4	Verotilin positiivinen ja negatiivinen saldo	18
4.5	Alarajahuojennus ja pidennetty ilmoitus- ja maksujakso	19
5	TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN	20
5.1	Tutkimusotteen valinta	20
5.2	Tutkimusmenetelmät ja aineiston keruu sekä analysointi	21
5.3	Tutkimuksen luotettavuus.....	22
6	TUTKIMUSTULOKSET.....	23
6.1	Haastattelujen tulokset.....	23
6.2	Yhteenveto ja päätelmät.....	29
	LÄHTEET.....	31
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Vuoden 2010 alusta oma-aloitteisten verojen ilmoittamiseen ja maksuun on sovellettu verotililakia. Yrityksissä jouduttiin tekemään paljon muutoksia atk-järjestelmiin ja työntekijöiden tuli opetella uudet järjestelmät ja uudet tavat ilmoittaa oma-aloitteiset verot. Verotilin tavoitteena on ollut vähentää työtä ja luoda rutiineista automaattisia niin verohallinnossa kuin myös verovelvollisten keskuudessa. Verotilin toiminnassa on kuitenkin pohjimmiltaan kyse eri osa-alueiden toimintojen tehostamisesta.

Verotili koskee kaikkia verovelvollisia ja kaikkia verolajeja. Suurimmat muutokset olivat yhtenäinen ilmoitus- ja maksupäivä kaikille verolajeille. Yhdellä ja samalla kausiveroilmoituksella ilmoitetaan arvonlisävero ja ennakonpidätykset, sekä työnantajasuoritukset. Koko maksettava osuus yhteensä maksetaan verotilille yhtenä eränä, josta voidaan vähentää mahdollinen negatiivinen vero. (Verotiliopas 2010.)

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on selvittää verotilin sisältöä ja sitä miten verotili käytännössä toimii. Tekstissä käsittelem verotilin muotoa, sekä sitä mitä muutoksia verotili on tuonut kirjanpitoon ja miten muutoksiin on suhtauduttu vuoden aikana. Tämä opinnäytetyö palvelee erityisesti niitä, jotka kaipaavat lisätietoa verotilipalvelusta sekä esimerkiksi uusia yrittäjiä, jotka opettelevat tai ovat tutustumassa verotilipalveluun. Opinnäytetyön tavoitteena on tuoda ongelmanasettelun pohjalta näkökulma siihen, kuinka verotiliä käytetään ja kuinka se on otettu vastaan, kun se on ollut käytössä reilun vuoden ajan. Työhön on koottu verotilin sisältö ja sen aiheuttamat muutokset. Työssä keskitytään erityisesti yleisempiin, useimpia verovelvollisia koskeviin asioihin, eli arvonlisäveroon sekä ennakonpidätyksiin ja sosiaaliturvamaksuihin. Opinnäytetyöni aihe on hyvinkin ajankohtainen koska verotilijärjestelmä on ollut nyt käytössä reilun vuoden ajan ja sen todellinen toimivuus on todettu, sekä myös mahdolliset puutteet havaittu. Varsinaista lähdekirjallisuutta verotilistä on todella vähän. Aiheesta on kirjoitettu ainoastaan yksi kirja lain

voimaantumun jälkeen. Opinnäytetyölläni ei ole erillistä toimeksiantajaa, joten tulen käsittelemään aihetta yleisellä tasolla.

2 TUTKIMUKSEN TARKOITUS, TAVOITTEET JA KÄSITTEELLINEN VIITEKEHYS

2.1 Tutkimuksen tarkoitus ja tavoitteet

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on selventää tarkemmin verotiliä ja sen käyttöä, joka on jokaiselle yritysmuodolle välttämätöntä. Opinnäytetyön ongelma-asettelu lähtee liikkeelle siitä, että selvennetään mikä on verotili ja miten siihen liittyy verotus. Verotusta käydään läpi lähinnä yksityisyrittäjän näkökulmasta. Tilitoimistojen mielipiteen muodostavat tutkimusosan varsinaiset tulokset. Tutkimus toteutetaan avoimilla teemahaastatteluilla viidelle eri tilitoimiston edustajalle ja viitenä puhelinhaastatteluna eri tilitoimiston edustajalle, sekä erillisenä puhelinhaastatteluna Verohallinnon verotili palvelunumeroon.

Opinnäytetyön ongelma-asettelu voidaan esittää seuraavanlaisesti:

Pääongelma

- Mikä on verotili ja miten verotiliä käytetään?

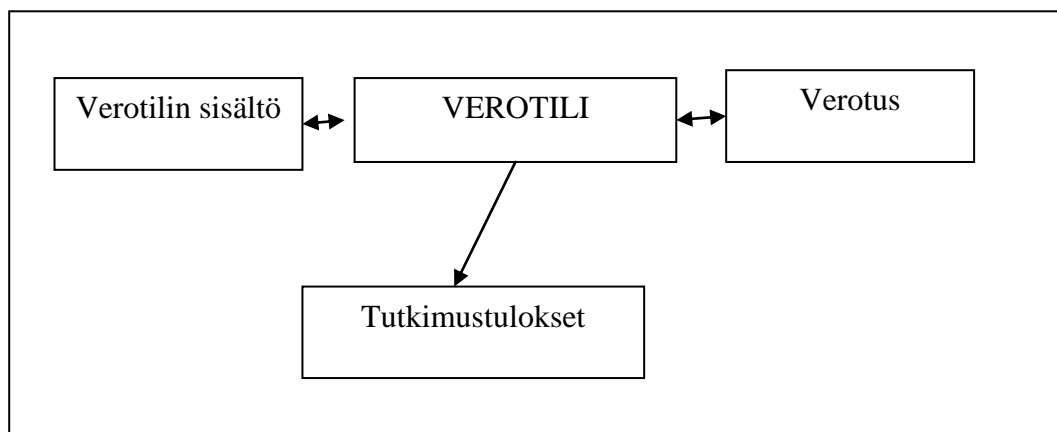
Osaongelmat

- Millaisia muutoksia verotili on tuonut?
- Millainen on verotilin sisältö?
- Miten verotili on toiminut vuodesta 2010 alkaen?

2.2 Käsitteellinen viitekehys

Käsitteellinen viitekehys muodostaa sisällysluettelon, jossa keskeisessä osassa on verotili alalukuineen sekä verotus tekstikappale, jotka muodostavat viitekehysten

mukaan yhtenäisen kokonaisuuden. Kuvion 1 on tarkoitus havainnollistaa opinnäytettä sekä esitellä työn keskeiset aihealueet.

KUVIO 1 Käsitteellinen viitekehys

Työn ensimmäinen varsinainen tekstiluku käsittelee verotusta ja etenkin yksityisyrityksen näkökulmasta. Seuraava pääluke syventyy verotiliin, joka on ongelmanasettelun pääongelmana. Verotili lukua käytetään myös haastattelulomakkeen kysymysten muodostamisessa. Luvut viisi ja kuusi kertovat haastattelujen tulokset tilitoimistojen näkökulmasta. Kuviosta 1 nähdään miten käsitteellisen viitekehysten mukaan opinnäytetyön luvut muodostavat eheän sisällön.

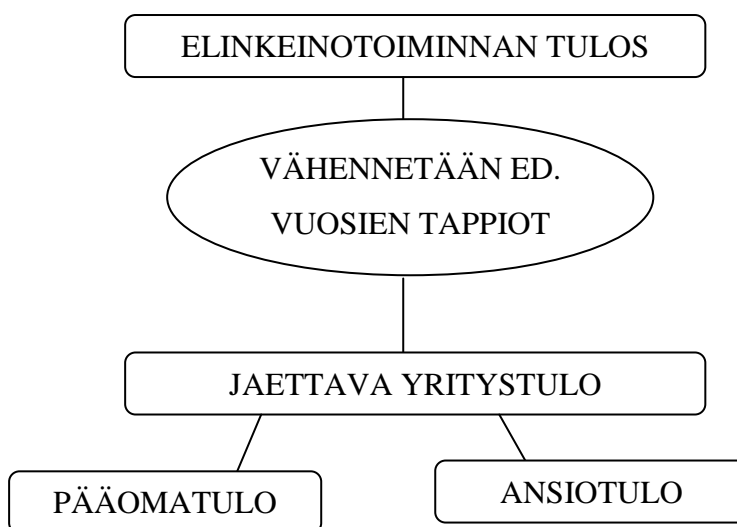
3 VEROTUS

3.1 Yritysverotuksen lähtökohdat

Tämä luku käsittelee lakien nojalla kannettavia veroja ja maksuja, joihin sovelletaan verotililakia (604/2009, 1§). Jokapäiväisessä kirjanpidossa tulee ottaa huomioon erilaiset määräykset verotuksesta. Verotusoikeus on Suomessa valtiolla, kunnilla sekä evankelisluterilaisella ja ortodoksisella kirkolla. Maksettavat verot ovat välittömiä tai välillisiä. Välittömiin veroihin kuuluvat tulovero, perintövero, lahjavero, varainsiirtovero, kunnallisvero ja kirkollisvero. Välillisiä veroja ovat puolestaan arvonlisävero, valmistevero ja tulli. (Holopainen 2010, 138.)

Verotettava tulo lasketaan myös toiminimelle, mutta se verotetaan kuitenkin yrittäjän tulona. Puolisolle voi jakaa osan verotettavasta tulosta, koska palkkaa hänelle ei voida toiminimestä maksaa (Salmi & Rekola-Nieminen 2004, 62). Yksityinen elinkeinoharjoittaja kirjaa tuloslaskelmaan vain elinkeinotoimintaan liittyvät verot (Lindfors 2010, 47). Tilikauden aikana on hyvä kirjata ennakkoverot omille tileilleen, jotta tilikauden päättyessä voidaan nähdä maksetaanko jäännösveroa vai saadaanko ennakonpalautusta (Lindfors 2010, 47).

Yksityistä elinkeinoharjoittajaa verotetaan luonnollisena henkilönä kaikkien ansio – ja pääomatulojen perusteella. Elinkeinoitulosta pääomatuloa on nettovarallisuudelle laskettu 20 %:n vuotuinen tuotto (TVL 1535/1992 38 §), tämän ylittävä osa on ansiotuloa. Nettovarallisuus lasketaan varojen ja velkojen erotuksena. Tähän ei kuitenkaan oteta mukaan yksityistalouteen kuuluvia varoja ja velkoja. (Tomperi 2005, 31–32.) Yhdessä puolison kanssa harjoittaessa elinkeinotoimintaa, jaetaan ansiotulo-osuus heidän kesken tasan. Kuvioista 4 käy ilmi yritystulon muodostuminen eli tuloksesta vähennetään mahdolliset tappiot, joka muodostaa varsinaisen yritystulon. Tästä 20 prosenttia on pääomatuloa ja loput ansiotuloa (Tikkanen & Salin 2007,46). Yksityisotot kuitenkin pienentävät yrityksen nettovarallisuutta. Elinkeinoiminnan tuottaessa tappiota voi yrittäjä vähentää tappiota seuraavien 10 vuoden aikana sitä mukaa kuin tuloa syntyy. Tappio voidaan vähentää myös pääomatuloista, silloin kuitenkin vero-vaikutus määräytyy 28 %:n verokannan mukaan. (Tomperi 2005, 199–200.)

KUVIO 4: Liikkeen- tai ammatinharjoittajan yritystulo (Salin 2007, 46)

Pääomatulon verokanta on 28 prosenttia ja ansiotulojen verokanta on progressiivinen. Yksityinen elinkeinonharjoittaja voi valita yritystulon pääomatulo-osuudeksi 20 prosentin sijasta myös 10 prosentin tuoton. Loppuosa jaettavasta yritystulosta on ansiotuloa. Yksityinen elinkeinonharjoittaja voi vaatia myös koko yritystulon ansiotulona. Vaatimus tehdään elinkeinotoiminnan veroilmoituksessa. (Verohallinnon www-sivut 2011.) Yrittäjältä peritään ennakonkannossa myös työtulon perusteella 1,47 prosentin suuruinen sairaanhoitomaksu ja 1,05 prosentin suuruinen päivärahamaksu. Päivärahamaksu on lopullisessa verotuksessa kuitenkin vähennyskelpoinen (Holopainen 2010, 140). Yksityisliikkeellä voi olla samanaikaisesti monta eri tulolähdettä, varsinainen elinkeinotulo (EVL), mahdollinen maatalouden tulolähde (MVL) ja muun toiminnan tulolähde (ns. henkilökohtaisen tulon tulolähde TVL). Yksityisen toiminimen voitto verotetaan aina tulona (Viitala 2006, 61 -62).

3.2 Verovuosi, veroilmoitukset ja arvioverotus

Verovuosi muodostuu tilikausista, jotka ovat päättyneet kalenterivuoden aikana. Silloin kun tuloa verotetaan ansiotulona (yksityiset elinkeinonharjoittajat) saattaa progressiivinen vero nousta korkeaksi, jos kalenterivuoden aikana päättyy kaksi eri tilikautta (Lindfors 2010, 15). Toiminimen tulee jättää veroilmoitus joko tammikuun tai maaliskuun viimeisenä päivänä riippuen tilikauden päättymisestä. Jos tilikausi loppuu 31.12, tilinpäätöstä on aikaa tehdä neljä kuukautta, mutta veroilmoitus joka perustuu tilinpäätökseen, on kuitenkin jätettävä kolmen kuukauden aikana tilikauden päättymisestä. (Salmi & Rekola-Nieminen 2004, 61.)

Liikkeen- tai ammatinharjoittaja maksaa yleensä tuloistaan veroja etukäteen ennakokoveroina. Toiminimelle määrätään ennakkoerot vain yhdelle henkilölle eli yrittäjälle itselleen, jos mukana ei ole avustavaa puolisoa (Salmi & Rekola-Nieminen 2004, 62). Ennakkoeroa kannetaan kalenterivuoden aikana ennakon määrästä riippuen 2-12 erässä. Eräpäivä on aina kalenterikuukauden 23.päivänä tai sitä seuraavana pankkipäivänä. Ennakkoero määräytyy verovelvollisen oman hakemuksen tai edellisten vuosien toimitettujen verotusten perusteella. Määrättyjen ennakoiden lisäksi yrittäjä voi vapaaehtoisesti maksaa niin sanottua ennakon täydennysmaksua. Verovirasto palauttaa takaisin liian suurena maksetun ennakon ja se palautetaan korolla lisättyinä seuraavan vuoden loppupuolella veronpalautuksena, jos verovelvollis-

nen ei hae ennakkoa itse takaisin. (Tikkanen & Salin 2007, 31.) Alusta alkaen kannattaa elinkeinoharjoittajan huolehtia siitä, että ennakkovero on oikean suuruinen.

3.3 Arvonlisävero

Arvonlisäverolain mukaan jokaisen arvonlisäverovelvollisen pitää antaa jokaiselta verokaudelta veroilmoitus, joka sisältää tarpeelliset tiedot veron oikeamääräisyyden toteamiseksi (AVL 1501/1993, 162§). Arvonlisävero on kulutusvero, joka on tarkoitettu lopullisen kuluttajan maksettavaksi (Lindfors 2010, 65). Yleinen verokanta on 23 prosenttia ja alemmat verokannat 13 prosenttia ja 9 prosenttia. Esimerkiksi elintarvikkeet kuuluvat 13 prosentin verokantaan, kirjat ja henkilökuljetukset sekä lääkkeet 9 prosentin verokantaan. Vuosina 2007–2011 alinta 9 prosentin verokantaa sovelletaan myös parturi- ja kampaamopalveluihin, polkupyörien, kenkien, nahkatavaroiden, vaatteiden ja liinavaatteiden korjaustöihin. Verovelvollisen tulee tilittää myyntiinsä sisältyvän veron, mutta on samalla oikeutettu vähentämään hankkimiensa hyödykkeiden arvonlisäveron. Kuukausittain siis maksetaan myynnin sisältämän veron ja ostojen sisältämän veron erotus verohallinnolle (Viitala 2006, 38). Veroa tulee maksaa kaikissa vaihdannan vaiheissa, mutta melko laaja ostovähennysoikeus estää kuitenkin veron kertaantumisen maksajalle. Kirjanpitolautakunta on antanut yleisohjeen arvonlisäveron kirjaamisesta 6.5.2008. Yrittäjä jonka liikevaihto ylittää 8500 euroa, tulee hakeutua arvonlisäverovelvolliseksi perustamisilmoituksella. Yrittäjän tulee tilittää valtiolle myyntinsä mukaisen arvonlisäveron kuukausittain viimeistään kohdekuukautta seuraavan toisen kuukauden 12.päivänä. (Keskuskauppamari 2010, 62.)

Yrityksen tulee ottaa huomioon, että sekä lähetetyissä laskuissa, että vastaanotetuissa laskuissa on arvonlisäverolain mukaiset merkinnät. Pakolliset laskumerkinnät löytyvät ALV 1501/1993 209b §:

- laskun antamispäivä
- yhteen tai useampaan sarjaan perustuva juokseva tunniste, jolla lasku voidaan yksilöidä
- arvonlisäverotunniste, jolla elinkeinoharjoittaja on myynyt tavarat tai palvelut

- ostajan arvonlisäverotunniste, jota ostaja on käyttänyt ostossa, jos hän on ostosta verovelvollinen tai jos kyse on tavarankäytön yhteisömyynnistä
- myyjän ja ostajan nimi ja osoite
- myytyjen tavaroiden määrä ja luonne sekä palvelujen laajuus ja luonne
- tavaroiden toimituspäivä, palvelujen suorituspäivä tai ennakkomaksun maksupäivä, jos se voidaan määrittää eikä se ole sama kuin laskun antamispäivä
- veron peruste kunkin verokannan tai verottomuuden osalta, yksikköhinta ilman veroa sekä hyvitykset ja alennukset, jos niitä ei ole otettu huomioon yksikkö hinnassa
- verokanta
- suoritettavan veron määrä euroissa
- verottomuuden tai käännetyn verovelvollisuuden peruste
- tiedot uusista kuljetusvälineistä
- maininta käytettyjen tavaroiden marginaaliveromenettelystä
- viittaus myyntilaskussa aikaisempaan laskuun

Kevennetyssä laskumerkinnässä vaaditaan ainakin laskun antamispäivä, myyjän nimi alv-tunniste, myytyjen tavaroiden määrä ja luonne sekä palveluiden luonne ja suoritettavan veron määrä verokannoittain tai veron peruste verokannoittain (Leppiniemi 2004, 26). Laskun loppusumman ollessa enintään 250 euroa tai kun kyseessä on vähittäiskauppa, tarjoilu- tai henkilökuljetus, voidaan käyttää kevennettä laskumerkintää (Salin 2008, 18).

Yrityksen ollessa arvonlisäverovelvollinen tulee kirjanpito järjestää niin, että siitä saadaan arvonlisäveron määräämiseen tarvittavat tiedot. Suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavien tapahtumien ja kirjausten tulee perustua kirjanpitolain mukaisiin tositteisiin. Laadittaessa tositteita on huomioon otettava kirjanpitolainsäädännön lisäksi arvonlisäverolain määräykset. (ALV 1501/1993 209§.)

Arvonlisäverohuojennusta koskeva laki tuli voimaan 1.1.2004. Huojennusta voivat käyttää kaikki ne joiden tilikauden veroton liikevaihto on alle 8500 € riippumatta siitä mikä on yritysmuoto. Kun liikevaihto jää alle 8500 €, koko maksettu arvonlisävero palautetaan. Tämän jälkeen huojennus pienenee liukuvasti 22 500 € asti, jonka

jälkeen huojennukseen ei ole oikeutettu. Huojennus määräytyy liikevaihdon ollessa vähintään 8 500€ ja enintään 22 500€, seuraavan kaavan mukaan: vero – (liikevaihto-8500 euroa) x vero/ 14 000 euroa. (Leppiniemi 2004, 28 – 29; Verohallinnon www-sivut.) Liikevaihtoon luetaan mukaan koko se myynti, joka otetaan huomioon arvonnalisäverovelvollisuuden alarajaa määrittäessä (Arvonlisäverolaki 31.12.1993/1501, 3§).

Tämän huojennuksen ulkopuolelle jäävät metsätaloudesta saadut tulot ja kiinteistön käyttöoikeuden luovutuksesta menevä vero sekä käyttöomaisuuden myynnistä suoritettava vero. Verohuojennus palautetaan tilikauden päättyessä niille verovelvollisille joilla on käytössä kuukausimenettely. Vuositilitysmenettelyssä olevat voivat ilmoittaa huojennuksen veroilmoituksessa ja vähentää sen tilitettävästä verosta. (Leppiniemi 2004, 29.)

3.4 Työnantajan sosiaaliturvamaksu

Työnantajan tulee suorittaa sosiaaliturvamaksu, jos työntekijä on sairausvakuutuslain mukaan Suomessa vakuutettu (Holopainen 2010, 113). Työnantaja suorittaa työnantajan sosiaaliturvamaksun työntekijöille maksettavien palkkojen yhteismäärän perusteella (Verohallinnon www-sivut 2010). Vuonna 2010 yksityisen työnantajan sosiaaliturvamaksu oli 2,23 prosenttia palkoista. Maksu on kaikille työnantajille sama, poikkeuksen muodostavat maksuvapautusalueet, joilla ei maksua peritä lainkaan (Keskuskaupakamari 2010, 37). Vuoden 2011 loppuun sosiaaliturvamaksusta ovat vapautuneet työllisyyden parantamiseksi esimerkiksi seuraavat kunnat: Inari, Lieksa, Ilomantsi, Sodankylä, Nauvo ja Korppoo. Maksuvapautusten yhteinen enimmäismäärä on 30 000 euroa samalta palkanmaksuvuodelta. Tämän rajan ylittyessä on alettava taas maksaa sosiaaliturvamaksua. (Holopainen 2010, 115.)

Valtioneuvosto on vahvistanut vuoden 2011 työnantajan sairausvakuutusmaksun suuruudeksi 2,12 prosenttia työnantajan sosiaaliturvamaksusta (Sosiaaliturvamaksulaki 366/1963 4 §). Koska sosiaaliturvamaksuun ei sisälly enää kansaneläkevakuutusmaksua, maksun suuruus on siis 2,12 prosenttia. Maksuprosenttia sovelletaan vuonna 2011 maksettaviin palkkoihin, palkan ansaitsemisajalla ei ole vaikutusta. (Verohallinnon www-sivut 2010.) Työnantajan sosiaaliturvamaksua ei makseta alle

16-vuotiaalle eikä 68 vuotta täyttäneelle maksetuista palkoista (Verohallinnon www-sivut 2010).

3.5 Ennakonpidätys

Työnantaja on aina velvollinen toimittamaan ennakonpidätyksen maksetuista palkoista ja maksetuista työkorvauksista sekä toimittamaan myös ennakonpidätyksen, jos työkorvauksen saaja ei ole ennakkoperintärekisterissä. Ennakonpidätyksen määrä selviää verokortista ja jos verokorttia ei ole esittää, pidätys on 60 prosentin suuruinen. Palkkaan luetaan myös esimerkiksi mahdolliset luontaisedut ja ylityökorvaukset. (Holopainen 2010, 113.)

Palkanmaksaja jolla on verovuoden aikana palveluksessaan vain yksi palkansaaja tai enintään viisi tilapäistä palkansaajaa, joiden työsuhde on lyhyt, on satunnainen työnantaja. Tällöin riittää että verovirastolle ilmoitetaan ja maksetaan ennakonpidätykset ja sosiaaliturvamaksut, sekä annetaan vuosi-ilmoitus. Työnantajan ei tarvitse ilmoittautua työnantajarekisteriin. (Tikkanen & Salin 2007, 34.) Työnantajan palveluksessa ollessaan vähintään kaksi palkansaajaa tai enemmän kuin viisi tilapäistä palkansaajaa, työnantaja on säännöllinen työnantaja. Tällöin työnantajan tulee ilmoittautua työnantajarekisteriin. (Tikkanen & Salin 2007, 34 – 35).

4 VEROTILI

4.1 Verotilipalvelu

Tämä luku käsittelee kannettavia veroja ja maksuja, joihin sovelletaan verotililakia (Verotililaki 7.8.2009/604, 1§). Seuraavissa luvuissa käsitellään verotiliin liittyviä asioita, kuten ilmoittaminen, maksaminen ja verotiliote. Vuoden 2010 alussa yli 760 000 suomalaista yritystä ja yksityishenkilöä siirtyi käyttämään verotiliä. Liiketoiminnasta alv-verovelvollisia on 288 000, säännöllisiä työnantajia on 126 000, satunnaisia

työnantajia on 100 000 ja alkutuotannon harjoittajia eli maanviljelijöitä on 250 000. Verotilipalvelun kautta hoidetaan kaikki oma-aloitteisesti maksettavat verot ja maksut, arvonlisäverot sekä työnantajamaksut. Kiinteistö-, perintö- ja varainsiirtoveroa ei ilmoiteta verotilille. (Raivio 2009; Kaartinen 2010.)

Verotilipalvelu otettiin käyttöön tammikuussa 2010. Kauppalehti tiedotti jo tammikuussa 2010, että verotili oli otettu käyttöön hieman liian innokkaasti. Vuoden 2009 koskevia veroja ilmoitettiin ja maksettiin verotilille, vaikka palvelu koski vasta vuoden 2010 tietoja (Kauppalehti; Mykkänen 2010). Verotili on kaikilla, jotka ilmoittavat ja maksavat verotilimenettelyyn kuuluvia veroja. Verotilipalvelussa voi:

- antaa kausiveroilmoituksen ja lisäilmoituksia
- seurata verotilin saldoa ja tilitapahtumia
- selata arkistossa olevia tiliotteita ja ilmoituksia
- tulostaa verotilin tiliotteita ja selvityksiä
- hakea tilitapahtumia kalenterikuukausittain
- hakea maksettuja veroja verolajeittain ja verovuositain
- laskea saldolaskurilla, mikä on maksettava määrä mahdollisine viivästyskorkeineen haluttuna maksupäivänä (Verotiliopas 2010)

Verotilin tarkoituksena on automatisoida, yksinkertaistaa sekä yhtenäistää ilmoittamis-, maksamis- ja palautusmenettely, sekä antaa verovelvolliselle kokonaiskuva verotus- ja maksutilanteesta verotilin avulla (Mattinen 2010, 7). Verohallinnon apulaisjohtajan Kalevi Heiniön mukaan, verohallinto on käyttänyt verotilien kehittelyyn seitsemän vuotta, noin 50000 henkilötyöpäivää ja miljoona euroa (Raivio 2009). Aikaisintaan vuonna 2012 verotilimenettelyn piiriin otetaan uusia verolajeja esimerkiksi ennakkovero, kiinteistövero ja perintövero (Mattinen 2010, 8). Verotililaissa 604/2009 säädetään menettelystä Verohallinnon kantamien verojen ja maksujen sekä suorituksen maksajan pidättämien määrien ilmoittamisessa, maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä. Jos muualla laissa säädetään tästä laista poikkeavasti, sovelletaan tämän lain säännöksiä.

4.2 Verotiliverojen ilmoittaminen, Katso-tunniste ja kausiveroilmoitus

Arvonlisävero ilmoitetaan ja maksetaan kuukausittain, neljännesvuosittain tai kalenterivuositteittain. Kuukausittain ja neljännesvuosittain annettavan kausiveroilmoituksen tulee olla perillä viimeistään sen kalenterikuukauden 12.päivänä, jona kohdekauden vero tai maksu on lain mukaan ilmoitettava. Tämä koskee sähköisiä ilmoituksia. Paperilla annetun ilmoituksen sen sijaan tulee olla perillä Verohallinnossa jo kuukauden 7.päivänä. Jos ilmoituksen antamispäivä on lauantai, sunnuntai tai muu pyhäpäivä, ilmoituksen tulee olla perillä seuraavana arkipäivänä. (Verotiliopas 2010.)

Katso-tunnisteet ovat olleet käytössä jo vuosia ennen verotiliä. Monet yritykset ovat kuitenkin käyttäneet omia verkkopankkitunnuksiaan. Verotilin käyttöönoton jälkeen verkkopankkitunnuksia voi käyttää enää ammatin- ja liikkeenharjoittajat sekä oma-aloitteisesti veroja maksavat yksityishenkilöt (Raivio, Helsingin Sanomat 2009). Uusi Katso-tunniste korvaa aikaisemmin ilmoittamiseen käytetyn TYVI-tunnuksen. Katso-tunniste on yrityksen käyttöön tarkoitettu maksuton käyttäjätunnus. Katso-tunniste toimii asioitaessa myös Kansaneläkelaitoksen, Tullin, Finnveran, Viestintäviraston, Eläketurvakeskuksen, Kuntien eläkevakuutuksen ja Ulkoministeriön kanssa. Katso-tunnisteen saa, kun yritys on merkitty kaupparekisteriin ja kaupparekisteriotteen mukaan on oikeus toimia yrityksen puolesta (toiminimenkirjoitusoikeus). Kaupparekisterimerkintää ei vaadita elinkeinon- tai maataloudenharjoittajilta. Yhdistysten osalta nimenkirjoitusoikeus tutkitaan yhdistysrekisteristä. Mikäli nimenkirjoitusoikeudellisiksi on merkitty kaksi tai useampi henkilö, Katso pääkäyttäjäyys voidaan myöntää heille kaikille. (Verohallinnon www-sivut 2009.) Yrityksen tulee kuitenkin tarkistaa nimenkirjoitusoikeus kaupparekisteristä, koska valtuuttajalla tulee olla tämä, muuten verohallinto ei luo Katso-tunnistetta (Mykkänen, Kauppalehti 2010).

Jokaisen työnantajan tulee antaa Verohallinnolle vuosittain yhteenvetoilmoitus maksamistaan palkoista ja työsuorituksista. Vuosi-ilmoitus annetaan maksuvuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä. Ilmoitus voidaan antaa sähköisesti tai lomakkeilla. (Holopainen 2010, 149.) Kausiveroilmoitus on korvannut valvontailmoituksen. Kaikki verotilimenettelyn piiriin kuuluvat samaan aikaan erääntyvät verot ilmoitetaan yhdellä kausiveroilmoituksella. Antamisvelvollisuus koskee sekä satun-

naista, että säännöllistä työnantajaa. Kausiveroilmoitus on aina allekirjoitettava ja se voidaan antaa joko sähköisenä tai paperi-ilmoituksena. Lisäyksenä tähän kuitenkin, että ilmoitusta ei voi lähettää faksilla eikä antaa kaksipuolisena kopiona. Jos ilmoitus annetaan sähköisesti, se tulee antaa Verohallinnon hyväksymää tunnistusmenetelmää käyttäen, jolloin allekirjoituksen korvaa sähköinen tunnistus. (Mattinen 2010, 10 – 11.)

4.3 Verotiliote

Verohallinto kirjaa verotilin tapahtumat eli velvoitteet ja hyvitykset verotilille aikajärjestyksessä päiväkohtaisesti. Velvoitteet kirjataan eräpäivälle ja hyvitykset arvopäivälle. Muutaman päivän viiveellä tilitapahtumat näkyvät tilillä. Verotilin velvoitteiksi kirjataan ilmoitetut verot ja niiden muutokset, Verohallinnon maksuunpanemat verot ja niiden muutokset sekä viivästyskorot. Hyvitykseksi kirjataan veroviitteellä maksetut maksut, verotiliverojen veronpalautukset ja hyvityskorot. Verotilille lasketaan saldo, joka on yleensä maksettujen maksujen ja ilmoitettujen verojen erotus. (Mattinen 2010, 24 – 25.)

Maksut ja muut hyvitykset Verohallinto käyttää velvoitteiden suoritukseksi vanhimmasta velvoitteesta alkaen. Jos samana päivänä eräänä usea velvoite, katetaan ensin verot, jotka jaetaan useammalle veronsaajalle, esimerkiksi ennakonpidätykset. Seuraavaksi katetaan yhdelle veronsaajalle menevät verot, kuten Kelalle tilitettävät sosiaaliturvamaksut. Viimeisenä katetaan arvonlisäverot ja muut vain valtiolle tulevat verot. Lisäksi Verohallinto merkitsee verotilille verotilin viitenumeron, palautusrajan, palautusten maksamista varten ilmoitetun pankkitilinumeron, palautetut verot ja suorittamatta jääneet verot. (Verotiliopas 2010.)

Verotili täsmäytetään kerran kuukaudessa viimeistään kahdeksantena päivänä yleisen eräpäivän jälkeen eli yleensä kuukauden 20.päivänä. Tällöin saldo vahvistetaan kuukausitäsmäytyksessä ja täsmäytyksestä laaditaan verotiliote. Verotiliote on nähtävissä yleensä 22.päivänä Verotili-palvelussa. Verotiliote säilyy palvelussa yleensä kolme vuotta. Vuonna 2010 ja 2011 osa asiakkaista saa verotiliotteen myös paperisena. (Mattinen 2010, 25.)

4.4 Verotilin positiivinen ja negatiivinen saldo

Verotilin positiiviseen saldoon sisältyvät veronpalautukset ja hyvityskorot palautetaan verovelvolliselle viipymättä. Saldoon sisältyvät maksut puolestaan säilytetään tilillä ja käytetään myöhemmin erääntyvien velvoitteiden suoritukseksi. Aiheetta tai erehdyksessä maksetut maksut voidaan palauttaa tapauskohtaisesti verovelvolliselle. (Mattinen 2010, 28.) Puutteelliset tiedot kausiveroilmoituksessa tai jos se on jätetty kokonaan antamatta, verotilillä oleva palautus maksetaan vasta, kun nämä puutteet on korjattu. (Mattinen 2010, 29.)

Verotilille voidaan asettaa myös niin halutessaan palautusrajan. Verotililtä palautetaan vain rajan ylittävä määrä käyttämättä olevista veronpaalutuksista ja hyvityskoroista. Palautusrajan määrä käytetään myöhemmin erääntyvien velvoitteiden suorittamiseen. Palautusrajatieto näkyy Verotili-palvelussa ja verotiliotteessa. (Mattinen 2010, 29.)

Hyvityskorkoa lasketaan maksuille, veronpalautuksille ja muille hyvityksille, joita ei ole käytetty verojen suoritukseksi. Hyvityksille määrätään arvopäivä, josta alkaen hyvityskorko lasketaan. Palautukseen oikeuttavalle arvonlisäverolle korkoa lasketaan vasta kohdekuukautta toiseksi seuraavan kuukauden yleisestä eräpäivästä. Jos hyvitys säilytetään verotilillä, hyvityskorko maksetaan 13.5. alkaen. Hyvityskorko ei ole veronalaista tuloa. (Mattinen 2010, 31.) Hyvitys vanhenee viiden vuoden kulutta viimeisestä muuta kuin hyvityskorkoa koskevaa tilitapahtumaa seuraavan vuoden alussa (Mattinen 2010, 30).

Verotilin saldon ollessa miinuksella, on tiliotteella huomautus, johon on merkitty maksettava saldo ja sille laskettu viivästyskorko. Saldo kannattaa maksaa jo ennen yleistä eräpäivää, sillä viivästyskorkoa peritään maksupäivään asti. Maksettavasta saldosta lähetetään kaksi huomautusta ja sen jälkeen vielä ilmoitus siitä, että velvoitteet siirretään verotilin perintään. (Verotiliopas 2010.) Kun perittäväksi siirtämisestä on lähetetty ilmoitus ja verotilin saldo on ilmoitettuna siirtopäivänä negatiivinen, kymmenen euron suuruiset ja sitä suuremmat suorittamattomat velvoitteet viivästyskorkoineen poistetaan verotililtä ja siirretään perittäväksi. Verotiliotteelle merkityt maksamattomat verot ovat suoraan ulosottokelpoisia, eli niitä voidaan periä ilman eri

päätöstä. Kausiveroilmoituksella ilmoitetut velvoitteet lähetetään ulosottoon vasta, kun kaksi viikkoa on kulunut velvoitteiden toimeksiannosta. Tällä vahvistetaan se, että verovelvollisella on ollut aikaa tarkistaa velvoitteita koskevat tiedot. (Mattinen 2010, 27.)

Suorittamatta olevista velvoitteista peritään viivästyskorkoa ja käyttämättä oleville hyvityksille maksetaan puolestaan hyvityskorkoa. Viivästyskorko ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoista. Viivästyskorko on korkolain mukainen viitekorko lisätynä seitsemällä prosentilla. Viivästyskorko lasketaan kaikille veroille, jotka verovelvollinen on ilmoittanut tai joita olisi pitänyt ilmoittaa. Se lasketaan kohdekauden eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään tai siihen päivään, kun velvoite poistetaan verotililtä. (Mattinen 2010,12;33.) Myöhästymismaksu määrätään verovelvolliselle, jos kausiveroilmoitus myöhästyy (Mattinen 2010, 11). Myöhästymismaksu lasketaan erikseen kullekin myöhässä ilmoitetulle verolajille. Verolajikohtainen myöhästymismaksun määrä on vähintään viisi euroa. Myöhästymismaksu määrätään myös silloin, vaikka veroa ei tulekaan kyseiseltä kohdekuukaudelta maksettavaksi. (Mattinen 2010, 12.)

Yksittäistapauksissa verohallinto voi jättää viivästyskoron perimättä, jos viivästyminen on johtunut verovelvollisesta riippumattomista syistä. Tällainen este voi olla esimerkiksi pankkilakko tai tietoverkon toimintahäiriö. Riippumaton syy ei ole esimerkiksi kirjanpitäjän toimesta aiheutuva myöhästyminen. Viivästyskorkoa voidaan huoventaa, jolloin huomioon otetaan verovelvollisen taloudelliset olosuhteet ja muut asiaan liittyvät seikat. (Mattinen 2010, 34.)

4.5 Alarajahuojennus ja pidennetty ilmoitus- ja maksujakso

Yrityksen vuosiliikevaihdon ollessa enintään 25 000 euroa arvonlisävero voidaan ilmoittaa ja maksaa kerran vuodessa. Liikevaihdon ollessa välillä 25 001 – 50 000 euroa voidaan arvonlisävero ilmoittaa ja maksaa kolmen kuukauden välein neljännesvuosittain. Yritys voi kuitenkin niin halutessaan valita lyhyemmän ilmoitus- ja maksujakson kuin mihin liikevaihto oikeuttaisi. Kuukausittain ja neljännesvuosittain annettava kausiveroilmoituksen tulee olla perillä viimeistään sen kalenterikuukauden 12.päivänä, jona vero on lain mukaan ilmoitettava, koskien sähköisiä ilmoituksia.

Paperilla annettava ilmoitus tulee olla perillä Verohallinnossa jo kuukauden 7.päivänä. Kalenterivuosisimenettelyssä olevien tulee antaa kausiveroilmoitus ja maksettava vero viimeistään kalenterivuotta seuraavan helmikuun 28.päivänä. Tämä määräpäivä on sama sähköisesti että paperilomakkeella annettavalla ilmoituksella. (Holopainen 2010, 100 – 101.) Ennakonpidätyksen ja sosiaaliturvamaksun kohdalla mahdollinen raja on liikevaihdon ollessa enintään 50 000 euroa, jolloin työnantaja ilmoittaa ja maksaa ennakonpidätykset ja sosiaaliturvamaksut neljännesvuosittain. Määräpäivät ovat samat kuin arvonnlisäveron ilmoittamisessa ja maksamisessa. (Holopainen 2010, 114.)

Kauppalehdessä Suomen Yrittäjien veroasiantuntija Satu Grekin toteaa, että “Rajat ovat kuitenkin niin alhaiset, että kyseeseen tulee lähinnä sivutoiminen tai kausiluonteinen yrittäjäyys. Liian harvasta ilmoittamisesta voi koitua jopa enemmän harmia kuin hyötyä, kun asioita täytyy muistella pitkältä ajalta”.

5 TUTKIMUKSEN SUORITTAMINEN

5.1 Tutkimusotteen valinta

Tutkimusotteet jaetaan kolmeen ryhmään: kvantitatiiviseen ja kvalitatiiviseen tutkimusotteeseen eli tiedonkeruumenetelmään, sekä näiden yhdistelmään. Kvantitatiivisessa eli määrällisessä tutkimuksessa, jota myös nimitetään tilastolliseksi tutkimukseksi, selvitetään lukumääriin ja prosenttiosuuksiin liittyviä kysymyksiä. Kvantitatiivinen tutkimus vastaa kysymyksiin mikä, missä, paljonko ja kuinka usein. Otoksen tulee olla myös riittävän suuri ja edustava. (Heikkilä 2008, 16–17.) Kvantitatiivisen tutkimuksen avulla saadaan kartoitettua olemassa oleva tilanne, mutta asioiden selvittäminen jää riittämättömäksi (Heikkilä 2008, 16).

Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus muodostuu useista erilaisista tutkimusotteista, ja sillä tarkoitetaan kaikkea empiiristä tutkimusta, joka ei ole määrällistä (Tuomi

2008, 97). Laadullinen tutkimus auttaa ymmärtämään tutkimuskohdetta lähemmin ja selvittämään sen syitä tarkemmin. Tapaukset rajoittuvat yleensä pieneen määrään tapauksia, mutta niiden analysointi on tarkempaa. (Heikkilä 2008, 16.) Kvalitatiivinen tutkimus käyttää hyödykseen myös psykologiaa ja muita käyttäytymisoppeja. Tutkimus vastaa kysymyksiin miksi, miten ja millainen. Tämän kaltainen tutkimus sopii hyvin esim. toiminnan kehittämiseen ja sosiaalisten ongelmien tutkimiseen. Aineisto on tämän kaltaisessa tutkimuksessa usein tekstimuotoista. Kun tutkimuksessa keskitytään tiettyyn aihealueeseen, on hyvänä tutkimusmuotona teemahaastattelut. (Heikkilä 2008, 16–17.)

5.2 Tutkimusmenetelmät ja aineiston keruu sekä analysointi

Tässä opinnäytetyössä käytän kvalitatiivista eli laadullista tutkimusta. Keskityn työssäni pieneen määrään tapauksia ja käytän tutkimusmenetelmänä avoimia teemahaastatteluita niin henkilöhaastatteluissa kuin puhelinhaastatteluissa. Avoimissa kysymyksissä parasta on se, että vastaajan valintamahdollisuutta ei ole rajoitettu mitenkään ja mielipiteet ovat usein spontaanimpia (Heikkilä 2008, 49). Teemahaastatteluilla saan parasta tietoa tutkimuksestani ja tulosten käsittelyssä olen suorassa kontaktissa vastaajaan. Teemahaastattelun avulla voin keskustella enemmän ja saada haastateltavalta enemmän mielipiteitä. Avoimilla kysymyksillä voidaan myös saada sellaisia vastauksia, joita ei ole etukäteen huomattukaan esimerkiksi uusia kehitysideoita (Heikkilä 2008, 49). Haastatteluilla saan luotua todellisen kuvan siitä, miten verotiliin on suhtauduttu vuoden kuluessa.

Tässä opinnäytetyössä teemahaastatteluihin on valittu kymmenen eri tilitoimiston edustajaa Salon seudulta. Tilitoimistoista seitsemän sijaitsee Salon keskustassa ja kolme tilitoimistoa ympäristökunnissa. Lisäksi tein puhelinhaastattelun Verotilipalvelun asiakasneuvontaan, jolloin esitin muutaman kysymyksen liite 2 mukaisesti, sekä lopuksi tarkoituksena oli tuoda esille myös kymmenen haastateltavan näkemykset sekä mielipiteet kuluneesta vuodesta. Tavoitteenani oli päästä tekemään henkilöhaastattelu esimerkiksi Salon verotoimistoon, mutta sain vastaukseksi, että heillä ei ole ketään vastaamassa verotiliin liittyvissä asioissa. Verohallinnon puhelinpalvelusta kerrottiin, että haastattelu olisi mahdollisesti ehkä voinut toteutua Helsingin verotoimistossa. Samalla sain kuitenkin ohjeen, että voisin soittaa Verotili-palvelun asia-

kasneuvontaa ja tehdä lyhyen puhelinhaastattelun. Asiakasneuvojat voisivat vastata liitteen 2 mukaisesti kysymyksiin, sekä keskustella hieman yleisesti verotilistä.

Haastattelu koostuu tämän opinnäytetyön lukujen aihepiireistä. Liitteeseen 1 olen koonnut kysymyksiä haastattelun pohjaksi ja tämän mukaan pidin haastattelua yllä. Henkilöhaastatteluja oli yhteensä viisi kappaletta ja niiden kesto oli noin 20 minuutista 45 minuuttiin. Haastatteluajat sovittiin puhelimesta viiden eri tilitoimiston kanssa sen puitteissa, mikä aika sopisi heille parhaiten. Puhelinhaastattelua en halunnut tehdä kaikille, koska suoran kontaktin kautta asioiden tosiasiallinen sisältö sekä haastateltavan todelliset mielipiteet tulevat paremmin esille ei niin muodollisessa haastattelussa. Haastatteluja ei erikseen nauhoitettu, vaan jokaisesta haastattelusta tein muistiinpanot ja erillisen yhteenvedon itselleni, jotta tuloksia on helpompi tuoda opinnäytetyöhön. Haastattelutilanteet olivat kaikki hyvin rentoja ja haastateltavat juttelivat mielellään verotilistä ja siitä miten sen kokevat työssään, vaikka heillä olisi ollut työnpuolesta kiireistä. Tila oli rauhallinen, koska jokaisella haastateltavalla oli oma työhuone. Puhelinhaastattelut kestivät noin 5 minuutista 15 minuuttiin. Liitteessä 2 on puhelinhaastattelujen runko, jota tiivistin liitteestä 1 olevista kysymyksistä. Kaikki viisi puhelinhaastattelua sujuivat hyvin ja haastateltavat mielellään kertoivat mielipiteitään verotilistä. Puhelinhaastattelut olivat melko rentoja ja hyvä tapa kerätä lisää tutkimustuloksia. Haastateltavien kanssa oli sovittu, että he pysyvät anonyymeina ja käsittelen vastauksia niin, että käytän vain heidän ammattinimikkeitään.

5.3 Tutkimuksen luotettavuus

Kaikissa tutkimuksissa tulee arvioida tutkimuksen luotettavuutta, koska virheiden välttämiseksi huolimatta tulosten luotettavuus ja pätevyys voivat vaihdella. Tutkimuksen luotettavuutta arvioidaan reliabiliteetilla ja validiteetilla, ja ne muodostavat yhdessä tutkimuksen kokonaisluotettavuuden. Reliabiliteetilla eli luotettavuudella tarkoitetaan tulosten tarkkuutta, kun taas validiteetilla eli pätevyydellä tarkoitetaan sitä, että tutkimus on mitannut niitä asioita, joita sen oli tarkoituskin selvittää. (Heikkilä 2008, 29–30; Hirsjärvi ym. 2007, 226.)

Reliabiliteetti tarkoittaa mittauksen tai tutkimuksen kykyä antaa ei-sattumanvaraisia tuloksia. Tutkimuksen tulisi myös toistattaessaan antaa sama tulos, jotta tutkimus

olisi reliabeeli. Myös tutkimuksen vinoutta tulee pohtia reliabiliteetissa, edustaako tutkimus perusjoukkoa vai antaako se tietoa vain joistakin siihen kuuluvista ryhmistä. (Heikkilä 2008, 30; Hirsjärvi ym. 2007, 226.)

Validiteetti varmistetaan huolellisella suunnittelulla ja tarkoin harkitulla tiedonkeruulla. Tutkimuksessa käytettävien kysymysten tulee mitata tutkimuksen aihepiirien asioita yksiselitteisesti ja niiden tulee kattaa koko tutkimusongelma. Jos tavoitteita ei ole asetettu täsmällisesti, voidaan helposti tutkia vääriä asioita (Heikkilä 2008, 29). Tutkimuksen validiteetti eli vastaavuus on hyvä, jos se mittaa niitä asioita, joita sen oli tarkoituskin selvittää.

Tässä työssä validiteetti on varmistettu harkitulla ja teemoittain kootulla yhteneväisellä haastattelulomakkeella, jonka tarkoituksena oli tutkia mielipiteitä verotilistä. Haastattelulomakkeen kysymykset pohjautuivat tämän opinnäytetyön aihepiiriin ja ongelma-asetteluun. Haastattelulomaketta ei ole erikseen testattu ulkopuolisella taholla. Edellä mainittujen seikkojen nojalta voidaan tämän opinnäytetyön reliabiliteettia ja validiteettia pitää hyvänä.

6 TUTKIMUSTULOKSET

6.1 Haastattelujen tulokset

Opinnäytetyön tutkimustulokset esittelen kahdessa erässä. Ensimmäisenä käyn läpi tilitoimistoissa tehtyjen haastattelujen tuloksia sekä puhelinhaastattelujen tuloksia. Lopussa käsittelen tehtyä lyhyttä erillistä puhelinhaastattelua Verohallinnon Verotilipalvelun palvelunumeroon. Haastattelulomake koostui 12 kysymyksestä tai viidestä kysymyksestä riippuen haastattelutavasta, joiden tarkoituksena oli tuoda ilmi opinnäytetyön ongelma-asettelun mukaisia kysymyksiä ja perustua aihepiiriin.

Kaikki kymmenen haastateltavaa työskentelivät tilitoimistoissa, joiden asiakaskunta vaihteli muutamasta kymmenestä asiakkaasta yli 700 asiakkaaseen. Koulutukseltaan yksi haastateltava oli merkonomi ja varanotaari, kaksi yo-merkonomia, viisi olivat suorittaneet KLT-kirjanpitäjän tutkinnon ja kaksi haastateltavista oli tradenomeja. Kuusi haastateltavista toimi tilitoimistossa kirjanpitäjänä, yksi toimistopäällikkönä ja kolme tilitoimiston hoitajana / työntekijänä. Tilitoimistojen asiakkaista suurin osa oli yksityisyrittäjiä tai maatalouden harjoittajia. Suurimman tilitoimiston asiakkaista noin 700 oli yksityisyrittäjiä, joista noin 300 oli maataloudenharjoittajia. Asiakasmäärät vaihtelivat muutamasta kymmenestä yli 700 asiakkaaseen.

Haastateltavista suurin osa käytti verotili-palvelua lähes päivittäin. Ainoastaan kaksi pienemmän tilitoimiston kirjanpitäjää kertoi käyttävänsä sitä noin kaksi kertaa viikossa. Eniten verotiliä käytetään luonnollisesti ennen 12. päivän ilmoittamis- ja maksupäivää, jolloin haastateltavat ovat huomanneet, että Verotili-palvelu ruuhkautuu ja palvelu sen myötä myös hidastuu. Kysyin haastateltavilta myös sitä, olivatko he saaneet jonkinlaista koulutusta tai käyneet erillisen kurssin ennen käyttöönottovuotta 2010. Kaikki haastateltavat olivat käyneet jonkinlaisen kurssin tai koulutuksen. Kursseja ja koulutuksia oli järjestänyt Verohallinto, Taloushallintoliitto sekä paikallinen Yrityssalo Oy. Tilitoimistot olivat myös pitäneet jonkin verran sisäisiä koulutuksia omalle henkilöstölle. Koulutukset ja kurssit auttoivat asian kokonaisvaltaista ymmärtämistä ja ne koettiin tarpeellisiksi. Yhtä lukuun ottamatta kaikki olivat käyttäneet Verotili-palvelun asiakaspalvelunumeroa ja nämä käyttäjät olivat olleet melko tyytyväisiä saamansa palveluun. Vastauksen esitettyyn kysymykseen oli melkein aina saanut heti tai mahdollisimman pian. Kysymyksiä oli myös kehoitettu jättämään Verotilin palautesivun kautta, jolloin vastauksen pitäisi tulla viikossa. Yksi haastateltavista kertoi, että häntä oli kehoitettu jättämään kysymys verotilin palautesivun kautta, jotta vastaus tulisi nopeammin. Kun kysymys oli jätetty www-sivujen kautta, vastaus kuului, että kysymykseen ei voida vastata tätä kautta ja kehoitettiin soittamaan palvelunumeroon. Joskus neuvot voivat mennä ristiin, tämä tietenkin harmittaa asiakasta. Kaikki vastaajat ovat olleet melko tyytyväisiä Verohallinnon antamiin ohjeisiin verotilistä. Yksi haastateltavista kuitenkin toivoi lisäohjeita liittyen alarajahuojennukseen. Ohjeet ovat selkeitä ja melko helposti ymmärrettävissä. Yksi haastateltavista kommentoi seuraavanlaisesti, että ” ohjeistukset ovat olleet selkeitä, mutta käytännössä asia ei kuitenkaan ole toiminut ohjeistusten mukaan”. Edellä oleva

kommentti koski nimenomaan käyttöönoton ensimmäisiä kuukausia, jolloin verotilin kanssa oli jonkin verran ongelmia. Mitään muuta kommentoitavaa haastateltavat eivät ohjeista löytäneet.

Kaikki käyttivät Katso-tunnisteita ilmoittamisessa ja palveluntarjoajana käytettiin joko Soneran tai Itellan verkkopalveluja. Yksi haastateltavista oli kokenut alussa paljon ongelmia Katso-tunnisteiden käytössä. Kyseisen tilitoimiston asiakkaille oli luotuna Katso-tunnisteet jo aiemmin, mutta niitä ei ollut käytetty pitkään aikaan, joten ne olivat lukkiutuneet. Näin kävi monen asiakkaan kanssa. Haastateltava oli käynyt noin 50 – 60 asiakkaan kanssa läpi Katso-tunnisteiden luomiset uudestaan ja samalla prepannut asiakkaita verotilinkäytöstä. Tämä toi lisätöitä noin kahden viikon verran jo olemassa olevien töiden lisäksi.

Verotiliverojen ilmoittamista kaikki haastateltavat pitivät melko yksinkertaisena, koska moni siirtää valmiin tiedoston kirjanpito-ohjelmasta suoraan ilmoitinpalvelun kautta Verohallinnolle. Kuusi haastateltavista oli käyttänyt jo aiemmin sähköisiä Verohallinnon palveluita, joten sähköinen ilmoittaminen ei tuottanut ongelmia. Yhteneväisesti kaikki olivat tyytyväisiä siitä, että kaikki oma-aloitteiset verot voidaan ilmoittaa yhdellä lomakkeella ja yhtä aikaa. Paperilomake oli käytössä enää ihan muutamilla asiakkailla, yhteensä alle kymmenellä. Jonkin verran asiakkaista on vuosimenettelyn piirissä ja nämä ovat kaikkein pienimpiä asiakkaita liikevaihdoltaan. Neljännesvuosittaista ilmoitusjaksoa käytetään hieman enemmän, mutta silloinkin asiakas usein haluaa maksaa kuukausittain niin sanottua ennakkoa verotilille, koska muuten kerralla maksettava summa voi kohota suureksi ja tähän yksityisyrittäjä ei välttämättä osaa varautua. Neljännesvuoilmoittamista muutama haastateltava piti hieman työläämpänä, koska tarkkuutta vaaditaan lisää poikkeavan ajan vuoksi. Haastateltavista yksi oli sitä mieltä, että kaikilla pitäisi olla sama yhden kuukauden ilmoitusvelvollisuus. Hän kokisi sen mielekkäänä, että kaikki menisi saman aikataulun mukaan joka kuun 12.päivänä. Muut taas mielsivät asian ihan hyväksi, eivätkä nähneet siinä mitään hankalaa kirjanpidon kannalta.

Uusi ilmoitus- ja tilityspäivä on joka kuun 12.päivä, joka on kiristänyt kirjanpidon tahtia. Yksi haastateltavista kirjanpitäjistä sanoi, että hänen työtahtinsa oli kiristynyt viidellä työpäivällä verotilin myötä. Ilmoituspäivän muuttumista ei pidetä kuitenkaan

liian hankalana ja ilmoitukset ehtii melko hyvin tehdä, jos vain asiakas toimittaa tarvittavat tositteet ajoissa tilitoimistoon. Tilitoimistot ovatkin tarkentaneet ohjeita asiakkailleen, jotta välttyttäisiin ikäviltä viivästysmaksuilta. Haasteltavat olivat osittain samaa mieltä siitä, että on hyvä kun verotiliote tulee jatkossa sähköisenä. Kaksi haastateltavista oli kuitenkin tehnyt päätöksen, että verotiliote lähetetään asiakkaalle edelleen paperisena versiona, koska asiakas itse ei käytä verotiliä, mutta näin pystyy kuitenkin seuraamaan verotilin tapahtumia. Kaksi tilitoimiston työntekijää oli sitä mieltä, että itse verovelvollinen ei tarvitse verotiliotetta, jos on niin että tilitoimisto hoitaa sekä ilmoittamisen että maksamisen.

Hyvät ja huonot puolet verotilistä

Mitä hyvää ja mitä huonoa haasteltavat sitten löysivät verotilistä? Hyvänä pidettiin yhtenäistä ilmoituspäivää, sähköistä verotiliotetta, palvelun helppokäyttöisyyttä ja nopeaa palautusjärjestelmää, jos verotilin saldo on negatiivinen, esimerkiksi arvonnäkövero on jäänyt saamisen puolelle. Erillistä hakemusta ei tarvitse enää tehdä vaan negatiivinen saldo palautetaan asiakkaan tilille melko nopeasti, jos verohallinnolla on yrityksen tilinumero tallennettuna. Useampi haastateltava toivoi kuitenkin muutosta siihen, että kun verohallinto palauttaa verotililtä, niin olisi hyvä kun palautuksesta kävisi ilmi se mitä verolajia palautus koskee. Nyt se täytyy itse tarkistaa kirjanpidosta vai verotililtä. Hyvityskorko oli myös positiivinen asia, mutta erään tilitoimiston kirjanpitäjä oli sitä mieltä, että se voitaisiin maksaa esimerkiksi puolivuositain tai vuosittain. Hyvityskoron summa on kuitenkin usein vain joitakin kymmeniä senttejä ja se aiheuttaa paljon pieniä kirjauksia kirjanpitoon. Näin ollen olisi selkeää jos maksu hyvityskorosta olisi kerran vuodessa. Kaikki kymmenen haastateltavaa oli sitä mieltä, että myöhästymismaksu on liian ankara. Jo yhden päivän myöhästymisestä tulee viiden euron maksu jokaiselta ilmoitukselta erikseen, joten maksu voi äkkiä olla 15 euroa lisättynä viivästyskorolla. Esimerkiksi yhden päivän joustovaraa toivottaisiin käytettävän. Moni haastateltava perusteli tätä sillä, että usein kuitenkin ilmoituksen myöhästyminen tai maksun myöhästyminen ei ole millään tavalla tahallista. Myös palveluallttiutta toivottiin lisää verotilin asioihin liittyen. Erään tilitoimiston asiakas oli saamassa todella kovat sanktiot Verohallinnolta, koska yksi kausiveroilmoitus oli jäänyt ilmoittamatta ja kun samassa postin mukana oli kadonnut muistutus verohallinnolta, ei myöskään asiakas ollut siitä tietoinen. Tässä kohtaa tilitoimisto

ihmetteli miksi kukaan ei voinut esimerkiksi soittaa verohallinnolta tilitoimistolle, koska kaikissa aikaisemmissa ilmoituksissa oli tilitoimiston yhteystiedot ja kaikki muut verotili asiat olivat kunnossa. Verohallinnolta oli soitettu kyseiselle tilitoimistolle aikaisemmin siinä tapauksessa, jos ilmoituksessa oli ollut jokin virhe tai puutteellinen tieto. Tässä tapauksessa mukana oli myös huonoa tuuria, mutta esimerkiksi tällaisessa tilanteessa palveluallttiutta kaivattiin lisää verohallinnon puolelta.

Viidessä puhelinhaastattelussa toin myös esille kysymyksen koskien arvonlisäveron, ennakonpidätyksen ja sosiaaliturvamaksun ilmoittamista ja maksamista. Jokainen haastateltava oli sitä mieltä, että näiden oma-aloitteisten verojen ilmoittaminen on helpottunut verotilin myötä. Yhtenäinen ilmoittamispäivä koettiin hyvänä vaikka työtahtia on pitänyt kiristää yhtenäisen päivän takia. Muutama oli törmännyt alussa ongelmaan siinä, että eri verolajin negatiivista saldoa ei pystynytkään huomioimaan toisen verolajin positiivisessa saldossa. Vaan verohallinto palautti negatiivisen saldon takaisin ja verovelvollisen tuli maksaa koko positiivinen saldo, vaikka niiden erotus olisi pitänyt vain maksaa. Tämä virhe on jo korjaantunut suurimmaksi osaksi. Yksi haastateltavista ilmoitti asiakkaan oma-aloitteiset verot, mutta maksun hoiti asiakas itse. Tästä on koitunut jonkin verran ongelmia, koska asiakas ei ole ymmärtänyt, että verotilille tulee maksaa joka kuun 12.päivään mennessä (riippuen ilmoitusjaksosta). Maksuja on voitu maksaa miten sattuu ja ylimääräisiä viivästyskuluja on aiheutunut verovelvolliselle. Enemmän yritykset keskittyvät sähköiseen taloushallintoon, joten sähköinen ilmoitinpalvelu saa paljon kiitosta. Haastateltavat olivat sitä mieltä, että sähköisten lomakkeiden vuoksi väärinymmärrykset ja epäselvyydet vähentyvät. Lomakkeet täytetään konekielisesti, joten niiden lukeminen helpottuu.

Haasteltavat toivoivat myös, että verotiliote olisi reaaliaikainen, kun nyt siinä on muutaman päivän viive. Reaaliaikaisuus selventäisi verotiliotteen lukemista. Yksi haastateltavista koki verotilin täsmäyttämisen hankalaksi. Hankalaksi tämän tekee se, että palautettavista summista ei käy ilmi verolaji. Yleisarvosanan verotili sai haastateltajien perusteella kahdeksan. Kahdeksan kymmenestä antoi arvosanaksi kahdeksan ja kaksi haastateltavista antoi arvosanan yhdeksän. Monen haastateltavan kommentti oli, että ”hyvin toimii”. Useat haastateltavista sanoivat, että jos arvosanaa olisi kysytty vuosi sitten, olisi se ehkä ollut viisi tai korkeintaan kuusi. Näiden haastateltajien perusteella verotilissä on ne muutamat ongelmakohdat, koska kaikki kymmenen

haastateltavaa puhuivat samoista ongelmista ja vastaukset olivat hyvin samanlaisia, vaikka mukana oli isompia tilitoimistoja ja pienempiä tilitoimistoja. Alkuhankaluuksien jälkeen voidaan siis todeta, että verotili on toiminut kuluneen puolentoista vuoden aikana hyvin ja se on otettu osaksi hyvää kirjanpitoa.

Puhelinhaastattelu Verotili-palvelunumeroon

Puhelinhaastattelun tulokset ovat melko suppeat. Verohallinnon antamien ohjeiden mukaan soitin Verotili-palvelun asiakaspalvelunumeroon ja esittelin itseni sekä asiani, joka koski opinnäytetyöhön liittyvää haastattelua. Aluksi asiakasneuvoja tyrmäsi asiani heti ja kehotti soittamaan Verohallintoon ja sopimaan haastattelun esimerkiksi suoraan verotoimistoon. Kerrottuani, että nimenomaan Verohallinnon keskukselta oli kehoitettu soittamaan asiakasneuvontaan ja tekemään puhelinhaastattelu suoraan heille. Lopulta asiakasneuvoja totesi, että ”kai se on sitten pakko vastata”. Liitteen 2 mukaan oli tarkoitus edetä, mutta keskusteluyhteyden luominen oli äärimmäisen vaikeaa. Kysyessäni kuinka paljon he saavat puheluita päivässä koskien verotilinkäyttöä vastaus oli, että se vähän riippuu. Yrittäessäni jatkaa kysymystä, vastaus oli sama, että se riippuu monesta asiasta. Kysyin myös minkälaista palautetta verotilistä tulee eli enemmän positiivista vai negatiivista ja mihin asioihin ne yleensä liittyvät. Vastaus oli, että palautetta tulee melko paljon eikä asiakasneuvoja osannut eritellä mitään palautteen muotoa. Tiedustelin myös sitä minkälainen on palautteen reitti verohallinnossa eli kuka lukee ja miten niihin vastataan. Palautteisiin vastaa muutama henkilö, ja ne julkaistaan sitten Verotili-palvelun www-sivuilla. Verotiliin on tulossa muutoksia aikaisintaan vuonna 2012, muun muassa mukaan tulee perintövero ja ennakkovero. Asiakasneuvoja ei kommentoinut erikseen vaan tokaisi, että verotiliin tulee muutoksia jatkuvasti. Tähän vastaukseen en saanut tarkempaa täydennystä. Lopuksi esitin vielä kysymyksen haastattelutuloksien pohjalta, koskien myöhästymismaksua. Haastateltavat pitivät tätä hieman liian ankarana ja tiedustelin, onko tästä tullut myös palautetta heille ja tehdäänkö asialle mahdollisesti jotain. Kunnollista vastausta en tähänkään saanut. Tämä osa tutkimustani ei mennyt suunnitelmani mukaan. Mahdollisesti olisi voinut saada parempia vastauksia, jos asiakasneuvojana olisi ollut joku toinen henkilö.

7 YHTEENVETO JA PÄÄTELMÄT

Tutkimuksen ydinasia on analyysi, tulkinta ja johtopäätösten teko (Hirsjärvi ym. 2007, 216). Tässä opinnäytetyössä haastattelujen analysointi on hoidettu luvussa 7.1. Tämän kappaleen tarkoituksena on tulkita haastatteluissa esiin nousseita asioita, selkeyttää niitä, sekä tehdä johtopäätös siitä, mikä merkitys tutkimustuloksilla on (Hirsjärvi ym. 2007, 224–225).

Verotuksen kannalta yksityisyrittäjällä on muutama eri tapa tehdä se. Useimmiten yritystulosta 20 prosenttia on pääomatuloa ja loput ansiotuloa. Jakosuhteeseen vaikuttaa se, jos elinkeinotoimintaa harjoitetaan puolison kanssa yhdessä. Silloin yritystulos jakaantuu tasan puolisoitten kesken. Verotilin teoreettinen osa keskittyi sen pääpiirteisiin ja tärkeimpiin toimintoihin.

Ongelma-asettelun puitteissa keskityin verotilin käyttöön. Haastatteluissa kävi ilmi melko paljon samankaltaisia vastauksia eri tilitoimistojen kesken, joten esiin tulleet ongelmat ovat todellisia ongelmia, koska ne koetaan eritasoisissa tilitoimistoissa samalla tavalla. Myös positiiviset asiat muodostivat yhtenäisen ketjun vastaajien kesken. Luotettavuus on mielestäni hyvä, koska mielipiteet eivät eronneet suurenlaisesti toisistaan. Verotilissä on hyvin selkeät hyvät puolet sekä huonot puolet. Todetut ongelmat ovat myös verohallinnon tiedossa, vaikka sen enempää en siitä voinut keskustella haastattelussani. Johtopäätöksenä opinnäytetyöstä voidaan tehdä se, että verotili on otettu alkuhankaluuksien jälkeen hyvin vastaan tilitoimistoissa, sekä myös heidän asiakkaiden keskuudessaan. Muutoksia kirjanpitoon on tullut, mutta niitä pidetään hyvinä, kun vaan asiaan tutustutaan tarkemmin ja ohjeet muutoksista tulevat riittävän ajoissa. Mikään ei ole koskaan aivan valmis, joten verotiliäkin tullaan mitä todennäköisimmin muokkaamaan paremmaksi ja siihen tullaan liittämään jo aikaisemmin mainitut perintövero ja ennakkovero sekä muita verolajeja.

Saatuja tuloksia tilitoimistot voisivat hyödyntää esimerkiksi niin, että ohjeistusta asiakkaille tarvittavien tositteiden toimittamisesta riittävän ajoissa tarkennettaisiin. Näin voitaisiin mahdollisesti vähentää ylimääräisten viivästyskulujen muodostumista. Koska tämän otannan perusteella tilitoimistot ovat hyvin samaa mieltä verotilin puut-

teista, voisi verohallintoon ottaa yhteyttä suuremman joukon kanssa ja jättää mahdollisia kehitysideoita tilitoimistojen näkökulmasta.

Tehdessäni tämän työn mahdollisesti uudestaan, ottaisin mukaan yksityisyrittäjän näkökulman verotilistä. Tekisin haastatteluja tai kyselyitä yksityisyrittäjille, jotka käyttävät tilitoimistoa tai hoitavat itse oma-aloitteisten verojen ilmoittamisen ja maksamisen. Miten he ovat tämän kokeneet ja mitä huomautettavaa heillä olisi? Nouseeko esiin samoja ongelmia kuin tilitoimistojen edustajilla? Verotiliin on kaavailtu myös muutoksia vuoteen 2012, joten näitä tulevia muutoksia tutkisin lisää ja niiden vaikutusta verotili menettelyyn. Tekisin myös henkilöhaastattelun Verohallinnossa verotilin mahdollisista tulevaisuuden muutoksista, jos se vain järjestyisi.

LÄHTEET

Arvonlisäverolaki. 30.12.1993/1501

Arvonlisäverovelvollisen opas 2011 (pdf). Viitattu 10.5.2011.
<http://www.vero.fi/nc/doc/download.asp?id=8191;759968>

Arvonlisäverovelvollisuuden alarajaan liittyvä huojennus. Viitattu 10.5.2011.
http://www.vero.fi/?article=9945&domain=VERO_MAIN&path=5,40,89&language=FIN

Heikkilä, T. 2008. Tilastollinen tutkimus. Helsinki:Edita.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2007. Tutki ja kirjoita. Helsinki:Tammi.

Holopainen, T. 2010. Yrityksen perustamisopas. 19.uud.p.Helsinki:Edita.

Kaartinen, V. 2010. Katso-tunniste verotilin riesana. Kauppalehti 15.3.2010, 16–17.

Kauppalehti (tiedote). Verohallinto:Verotili on otettu käyttöön jopa liian innokkaasti. 8.1.2010. Viitattu 2.4.2011. <http://www.kauppalehti.fi>

Keskuskauppakamari. 2010. Yrityksen perustajan opas. Helsinki: Edita.

Keskuskauppakamarin www-sivut. Viitattu 20.5.2011.
<http://www.keskuskauppakamari.fi>

Kirjanpitolaki. 30.12.1997/1336

Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta. 366/1963.

Leppiniemi, J.2004. Yrittäjän verokirja – verouudistuksesta ja tilinpäätöksestä. 2004. Lahti: Tietosykli Oy.

Lindfors, H. 2010. Kirjanpito käytännönläheisesti. Helsinki: Edita.

Mattinen, K.2010. Verotili. Helsinki: Helsingin Kamari Oy.

Mykkänen, P. 2010. Yrittäjät sormi suussa verotilin kanssa. Kauppalehti 8.1.2010. Viitattu 1.4.2011
<http://www.kauppalehti.fi/5/i/yritykset/yritysuutiset/?oid=2010/01/29411>

Raivio, J. 2009. Verotili uudistaa yritysten asiointia verottajan kanssa. Helsingin Sanomat. 12.12.2009. Viitattu 1.4.2011 <http://www.hs.fi/sanoma-arkisto>

Salin, M. 2008. Liikkeen- ja ammatinharjoittajan kirjanpito- ja vero-oikeus. Helsinki: Verotieto Oy.

Salmi, I., Rekola-Nieminen, L. 2004. Tilinpäätöksen rakentaminen ja tulkinta. Helsinki: Edita.

Tikkanen, T., Salin, M. 2007. Liikkeen- ja ammatinharjoittajan verokirja. Helsinki: Edita.

Tomperi, S. Yritysverotus ja tilinpäätössunnittelu. 2005. Helsinki: WSOY.

Tuloverolaki. 30.12.1992/1535

Verotililaki. 7.8.2009/604

Verohallinnon julkaisu 88.09. Verotiliopas 2010. Helsinki: Edita. Saatavissa: www.vero.fi

Verohallinnon julkaisu 1.12.2010. Muutoksia työnantajan sosiaaliturvamaksuun vuodelle 2011. Viitattu 1.6.2011. http://www.vero.fi/?article=9638&domain=VERO_MAIN&path=5,40,89&language=FIN

Viitala, J. 2006. Yrittäjän taloushallinnon perusteet. Helsinki: Gummerus.

TEEMAHAASTETTELU

AIHE: YKSITYISYRITTÄJÄN KIRJANPITO JA VEROTILIN KÄYTTÖ

Taustatiedot

Koulutus:

Työtehtävä tai Ammattinimike:

1. Käytätkö verotilipalvelua päivittäin vai viikoittain tai harvemmin?
2. Kuinka suuri osa asiakkaistanne on yksityisyrittäjiä?
3. Miten koet verotilipalvelun palvelevan yksityisyrittäjiä?
4. Pidettiinkö verotilistä erillistä koulutusta tai kävitkö jonkin erillisen kurssin ennen käyttöönottoa (ennen vuotta 2010)?
5. Millaisena pidät verotiliverojen ilmoittamista, onko mielestäsi selkeää? Jos ei, niin minkälaisia muutoksia kaipaisit? Mitä ilmoitinpalvelua käytätte?
6. Minkälaisena pidät verohallinnon ohjeistusta verotilistä? Onko mielestäsi ollut selkeää ja ymmärrettävää? Oletko käyttänyt Verohallinnon verotilinpalvelua ja minkälaista palvelua olet sieltä saanut?
7. Uusi ilmoitus- ja tilityspäivä on 12.päivänä (sähköisenä), kun se ennen oli 15.päivänä, miten tämä on vaikuttanut työskentelyn aikatauluun? Lähetättekö minkä verran vielä paperisena versiona ilmoituksia?
8. Miten olet kokenut verotilin vaikutukset yleisessä kirjanpidon järjestämisessä?
9. Minkälaisia ongelmia olet kohdannut verotilipalvelun käytössä? Tai mikä on mielestäsi helpointa sen käytössä?
10. Miten kommentoisit verotiliotetta ja sen sisältöä?
11. Käytetäänkö/käytätkö joillakin asiakkailla pidennettyä ilmoitus- ja maksujaksoa ja arvio kuinka monella asiakkaalla ja minkälaisia yrityksiä nämä ovat?
12. Yleisarvosana verotilille asteikolla 1-10, lyhyt perustelu

HAASTATTELULOMAKE VEROHALLINNON VEROTILIPALVELUN
PUHELINPALVELUUN (PUHELINHAASTATTELU)

1. Minkälaista palautetta olette saaneet asiakkailta verotilistä?
2. Mitkä ovat usein kysytyt kysymykset verotilistä?
3. Kuinka paljon puhelinneuvontaa käytetään päivittäin?
4. Kun asiakkaalta tulee palautetta, mihin se menee/kuka lukee ja vastaanko niihin?
5. Minkälaisia muutoksia verotiliin on mahdollisesti tulossa lähi vuosi-na?
6. Keskustelen siitä mitä kehitysideoita olen saanut tilitoimistoilta

HAASTATTELURUNKO PUHELINHAASTATTELUIHIN TILITOIMISTOIHIN

1. Käytätkö verotilipalvelua päivittäin vai viikoittain tai harvemmin?
2. Pidettiinkö verotilistä erillistä koulutusta tai kävitkö jonkin erillisen kurssin ennen käyttöönottoa (ennen vuotta 2010)?
3. Millaisena pidät verotiliverojen ilmoittamista, onko mielestäsi selkeää? Jos ei, niin minkälaisia muutoksia kaipaisit?
4. Minkälaisia ongelmia olet kohdannut verotilipalvelun käytössä? Tai mikä on mielestäsi helpointa sen käytössä?
5. Miten kommentoisit verotiliotetta ja sen sisältöä?
6. Yleisarvosana verotilille asteikolla 1-10, lyhyt perustelu
7. Millaisena koet alv:n, sotun ja ennakonpidätyksen ilmoittamisen? Mitä hyviä muutoksia on tullut?